

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 4 2011 – ÅRGÅNG 25. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

I början av juni 2011 samlades representanter och gäster från 33 kyrkor från hela världen till Den konfessionella evangelisk-lutherska konferensens (KELKs) sjunde världskonferens. Mötet ägde rum på Martin Luther College i New Ulm, Minnesota. Läs mer på sid. 8–9!

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.

Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion:

Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se, www.lbk.cc

Prenumerationsavgift 150 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs postgiro
22 73 36-5. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500
0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn
och adress.

**LUTHERSKA
BEKÄNNELSE-
KYRKAN (LBK)**

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runtom i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

Mitt under sommaridyllen skakades vårt västra grannland Norge av ett fruktansvärt terrordåd som gör oss både sorgsna och upprörda över alla de människoliv som gått till spillo på grund av en enda människas sjuka föreställningar. Vi känner med alla anhöriga som drabbats av ofattbar sorg.

Oslobiskopen Trond Bakkevig uttalar sig i tidningen Dagen: "Om Gud hade segrat hade inte ondskan varit där." Han säger vidare: "Jag vet att ondskan finns men jag tror på en Gud som kämpar mot ondskan." Det är helt rätt att Gud kämpar mot ondskan och Jesu uppståndelse efter sin korsdöd vittnar om hans seger. Gud sände sin Son för att göra djävulens gärningar om intet läser vi i Bibeln.

Kyrkans uppgift är att med Bibelns ord omvända människor till Livet med stort L, undan ondskans ofruktbara gärningar. Människan är inte av naturen god som det så ofta sägs idag. Vi är alla födda med synd och behöver var dag hjälp från Guds Ord att motstå de frestelser som djävulen lockar oss med på alla de sätt. Tio Guds bud lär oss hur vi ska handla gentemot Gud och vår nästa. Sätts dessa bud åt sidan får ondskan fritt spelrum och resultatet blir de gärningar som river ner och förstör Guds goda skapelse.

Hur ska vi kunna hjälpa våra barn så de blir skyddade och bevarade? Ondskan kommer ju att finnas så länge världen består. Att samla våra barn och ungdomar till kristen undervisning är att ta på dem den vapenrustning som kan stå emot den ondes brinnande pilar. Söndagsskola, konfirmationsundervisning, bibelstudier och gudstjänster rustar både oss och våra barn. Vi blir fasta i tron på vår Frälsare och går inte ensamma genom livet. Vi har en Gud som beskyddar och bevarar oss från allt ont och skadligt. Löftena i Guds ord är rika och många. Gud har lovat bevara oss så att vi inte stöter vår fot mot någon sten. Han ska bevara vår utgång och vår ingång, ja han ska aldrig överge oss.

Sommaren 2011 börjar sjunga på sista versen. Vår nordiska kyrkogemenskap har denna sommar haft fyra läger eller kyrkomöten där vi blivit styrkta både till kropp och själ. Under midsommarhelgen var många ungdomar samlade kring Guds ord i Orbaden. I början av juli gavs god bibelundervisning i Evijärvi i Finland. På Hjälmmargården var det som vanligt god upplutning med gäster från Danmark, Finland, Tyskland och USA. Vår norska systerkyrka hade sin kyrkokonferens strax utanför Stavanger.

Bibel och Bekännelses redaktion är tacksam för förslag och idéer om innehållet i vår kyrkotidning. Skriv gärna till redaktionen!

Ingvar Adriansson

Kallelsen till Guds rike

av Ola Österbacka

När vi alltså har en så stor sky av vittnen omkring oss, låt oss då lägga bort allt som tynger, och särskilt synden som snärjer oss så hårt, och löpa uthålligt i det lopp som vi har framför oss. Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som i stället för den glädje som låg framför honom utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron. Tänk på honom som måste uthärda sådan fiendskap från syndare, annars tröttnar ni och tappar modet. Ännu har ni inte gjort motstånd ända till blods i er kamp mot synden (Hebr. 12:1-4).

Vid stora mästerskapstävlingar i friidrott brukar längdhoppare och höjdhoppare ofta signalera till publiken att de ska applådera för att öka koncentrationen till bästa möjliga prestationer. De stimuleras av det stöd de får av publiken. Ju större publik desto mera inspireras de till stordåd.

Hebreerbrevets författare har i kapitel 11 berättat om en stor skara människor som levt i tron och tar dem som förebilder för oss på samma sätt som en ung idrottare ser på en stor stjärna som förebild. Han tar bilden av en löparbana som modell för hur vi som kristna ska leva våra

liv, som om vi skulle delta i en löptävling inför en massa åskådare, ett helt moln av vittnen.

Till en början ska vi kanske säga att det knappast är tänkt så att alla dessa troshjältar står runt omkring oss och hurrar och applåderar våra resultat. Om de skulle kunna följa med oss i våra liv skulle deras verklighet vara långt ifrån himmelsk. De skulle då mest få sörja, och i himlen ska det inte mera vara någon sorg. Den biten ska vi nog avstå från att tolka, eftersom Bibeln säger väldigt lite om hur de som gått före oss kan följa med vad som sker här i jämmerdalen. Däremot ska

dessa troshjältar vara en uppmuntran för oss, så att vi efterliknar dem i deras tro och får kraft att kämpa samma kamp som de.

Ändå är det inte Gamla testamentets troshjältar som ska vara fokus i dag. Det är den som dessa troshjältar själva såg på och fick kraft av:

Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare.

I allt vad du gör, se på Jesus!

Vi hotas ständigt av frestelser att göra precis tvärtom: se på oss själva, vår kyrka, våra medarbetare eller vår omvärld.

A. Frestelsen att *fastna i oss själva* är alltid stor. Vi

är av naturen inkrökta i oss själva. Det finns åtminstone två stora faror.

Den ena faran med att se på oss själva är att vi blir ensamma med alla krav. Det kan vara medmänniskornas krav som vi försöker uppfylla, men ännu svårare blir det om vi drabbas av Guds lag och står ensamma inför lagens krav. Då kan vi lätt hamna i förtvivlan.

Det är inte svårt att hitta krav i samhället som tar kål på de bästa och får oss att bli missmodiga och rent av leder oss i depression. Utbrändhet är dagens statussjukdom men depression ger allt annat än status. Då behöver vi stöd. Det kan hända att det räcker med ett medmänskligt stöd och goda råd för att komma igen.

Men värre blir det om vi råkar in under Guds lags brännande bannstråle. Då hjälper det inte att söka medmänniskornas tröst. Lagen talar nämligen sanningen om oss, och den är inte nådig. Lagen dömer oss till helvetet, för hos oss bor inget gott. Vi har ingen egen vilja att göra det som är rätt inför Gud, och ännu mindre förmåga. Och gör vi inte det som är rätt är vi förlorade inför Guds heliga lag. Ingen terapeut kan leda oss upp ur den gropen.

Också kung David hade prövat på att sjunka hjälplöst ner i en bottenlös dy. Men han nåddes av en hjälpande hand. Han beskriver situationen i Psalm 40:

Han drog mig upp ur fördärvets grop, ur den djupa dyn. Han ställde mina fötter på en klippa och gjorde mina steg fasta.

Han ställdes på en klippa, och det var raka motsatsen till den djupa dyn. Jesus var hans klippa. När vi i dag nås av kallelsen till Guds rike är det samma hand som vill dra oss upp ur fördärvets grop och ställa oss på Klippan. Det är den fasta grunden som Gud hade planerat redan innan världens grund var lagd. Den grunden lades för att vi skulle ha ett fast hopp, helt oberoende av oss själva, utanför oss själva.

Om vi lyssnar bara till denna världens råd och hjälp finns det en stor risk att vi utsätts för den andra faran. Den är att vi ser på *hur bra vi är* och hur mycket bra vi har utträttat, och blir stolta över det. Särskilt i vår tid är det vanligt att försöka höja självkänslan som motvikt mot depression. Man ska se att man är förtjänt av framgång och välstånd.

Sådant behöver vi människor i rimlig utsträck-

ning. Vi behöver känna oss respekterade och värdefulla i oss själva i våra relationer till medmänniskorna. Det som är farligt är när vi tar åt oss äran själva för vad vi är och glömmer att allt kommer från Gud. Tar man in Gud i det hela blir det ofta så att man säger att Gud älskar oss precis som vi är, och att också han tycker att vi är bra som vi är.

Det är det här som också är grunden till varför homolobbyn har haft så stor framgång med att göra svart till vitt, att förneka Guds klara bud. Man påstår att alla människor är värdefulla precis som de är. Därmed upphöjer man också en syndig natur till något som har värde i sig. Man rentav prisar synden som något att vara stolt över. Ett konkret uttryck för det är att man använder ordet "pride" (= stolthet) om det som för Gud är en styggelse.

Men det här är en stor lögn! För sådana vi själva är av naturen är vi allt annat än behagliga och älskvärda för Gud. Varje syndig begärelse är en styggelse för Gud, ingen skillnad vilken synd det gäller. Att Gud älskar oss har en helt annan grund än att han skulle tycka om oss för dem vi är och för att han har skapat oss. Visst, han skapade människorna, men den stora olyckan är att de första människorna föll i synd. Om Gud skulle ha handlat som vi brukar göra skulle han ha utrotat alla, eftersom människorna snabbt blev fyllda av ondska och gjorde precis tvärtemot vad Gud ville.

Men trots att han utrotade det mesta av den dåvarande världen genom en världsvid flod, så räddade han en familj för att hans löfte om en kommande Frälsare skulle bli uppfyllt. Samma dag som syndafallet skedde lovade han att han skulle återupprätta sin skapelse. Det skulle han göra genom att sända sin Son till världen som en människa. Och han sändes in i en roll som inte innebar något självförverkligande för egen del. Jesus skulle ha kunnat rida på sin popularitet när han gick omkring och gjorde gott och botade alla och samlade tiotusentals människor omkring sig. Men han utnyttjade inte den framgången – "*i stället för den glädje som låg framför honom ...*" förbjöd han människorna att berätta vem han var, och han talade så obekväma saker att de flesta vände sig bort. Slutligen ställde de honom inför folkets ledare som ville ha bort honom, och han utsattes för den mest förnedrande behandling som slutade med döden på korset.

Det är i honom vi är älskade. Det är i honom vi och det vi kan utträtta har något värde. I oss själva är allt fördömligt, om det inte är helgat genom tron på Jesus. Därför är det så viktigt att se på honom.

B. Det finns också en risk att vi ser för mycket på *vår egen kyrka eller församling*, så att vi hindras eller hindrar människor att se på Jesus. Vi kan frestas att göra Gud beroende av våra planer, vår kraft eller vår gemenskap.

Varje gång vi vänder blicken mot det vi själva gör hotar den faran. Det må sedan vara att vi framhåller vår rena lära, att vi berömmar det som vi har gjort eller kritiserar andra i ljuset av våra egna vägval. Det är en Guds nåd att vi har hans rena ord ibland oss och det ska vi tacka honom för av hjärtat. Vi får tacka Gud för att vi får vara med i en gemenskap där vi samfällt tar avstånd från villfarelse och onda ordningar. Det blir också fel om vi gör beräkningar av våra verksamhetsmöjligheter utifrån våra egna krafter. Vi har inga krafter eller möjligheter själva. I Upp 3:8 säger Jesus till församlingen i Filadelfia:

Se, jag har låtit en dörr stå öppen för dig, en dörr som ingen kan stänga, ty din kraft är ringa och du har hållit fast vid mitt ord och inte förnekat mitt namn.

Din kraft är ringa. Men lägg märke till vad som ger kraften: Guds ord och bekännelsen till det. Det är Guds ord vi ska predika i tid och otid, och det är det vi ska vittna om i våra vardagsgörsmål. Har vi den kraften behöver vi inte oroa oss för hur det går för oss. Vi ska vara säningsmän. Det är Herrens sak att ge växten.

Frågan är var vi fokuserar blicken: är det på oss själva eller är det på Jesus? Det enda rätta är att fokusera på Jesus. Då följer också välsignelserna, fast inte som vi vill.

C. Slutligen ska vi också säga något om risken att *se för mycket på vår omvärld*. Visst ska vi leva i världen och vara medvetna om vad som sker. Vi ska också ta vårt ansvar som goda medborgare i samhället för att skydda och bevara en god ordning.

Men vi ska inte sluta förbund med världen och låta den bli en garant för den verkliga tryggheten. Det kan den bli genom att vi böjer oss för vad folk i allmänhet anser, det som vi kallar den allmänna opinionen. Vi förmanas att inte skicka oss efter den här världens sätt att tänka, eftersom världen

är i den ondes våld och vi kristna är främlingar i denna värld. Det kan bli fel också om vi i rädsla för vad världen kan hota oss med sluter oss i vårt skal och upphör att förkunna Guds ord, lag och evangelium, i tid och otid.

Jesus har sagt (Matt 10:25):

Det är nog för lärjungen att det går med honom som med hans lärare, och för tjänaren att det går med honom som med hans herre. Har man kallat husets Herre för Beelsebul, hur mycket mer skall man då inte kalla hans tjänare så.

Mitt i detta ska vi minnas att makten finns på högra sidan om Guds tron. Det är inte de som trakasserar och hotar hans lärjungar som ska triumfera. Nej, segern är redan vunnen på korset, och makten är utom räckhåll för de ogudaktiga.

Därför: I allt vad du gör, se på Jesus! Se inte så mycket på vad världen kan göra oss.

Med Jesus i kamp mot synden

Ännu har ni inte gjort motstånd ända till blods i er kamp mot synden.

Fast det blir allt svårare för den som vill bekänna hela Bibelns sanning, också i våra traditionellt kristna länder, så har vi inte behövt kämpa till blods. Vi tänker kanske på att ingen här mister sitt liv för att han bekänner Jesus. Vi har inga garantier för att det inte kan bli så också hos oss. Men förmaningen i Hebreerbrevet går mycket djupare än så. Den talar om kampen mot synden.

Vi uttalar oss ofta kritiskt och kanske med förakt om samhällets förfall, och om förfallet i folkkyrkan och i de flesta kyrkosamfund. Men tänker vi på hur denna vårt folks synd påverkar oss själva? Vad har den för inverkan på oss, och hur mycket är vårt eget kött bundet till det som händer och finns runtom oss?

Vi ska inte tro att vi kan leva med i den alltmer råa och ogudaktiga världen utan att bli påverkade. Vi har ju en ond natur med samma begärelser som alla andra. När vi läser tidningar, ser på TV, hör på musik som ofta är full av sexuella anspelningar och gyckel med det heliga, då kommer de onda andarna in i oss via våra sinnen. Och djävulen är inte sen att använda sådana inflytelser.

Därför ska vi ta till vara de förmaningar som upprepas så ofta i Skriften. Ordet *fly* återkommer ofta hos Paulus, som i 2 Tim 2:22:

Fly bort från ungdomens onda begär!

Att fly från begären kan inte ske genom att

vi överger vår kropp där begären finns, utan genom att undvika och fly bort från de platser och de inflytelser där de serveras våra sinnen. Jesus använder så starka ord som att vi ska hugga bort vår hand eller riva ut vårt öga om de blir oss till förförelse.

Vi ska inte ta lätt på syndens makt att förföra. Därför ska vi se om vårt hus och pröva om allt det som för in de onda inflytelserna dit verkligen hör hemma i en kristen familj. Om det inte passar där, då ska vi helt kallt göra oss av med det. På annat sätt kan jag inte uppfatta förmaningen att fly begären.

När Paulus i 1 Tim 6 undervisar om farorna med rikedom och hur girighet kan bli upphov till allt möjligt ont, säger han (1 Tim 6:11):

Men du gudsman, håll dig borta från sådant!

Håll dig borta! Fly! Det här ger oss klara besked att vi som kristna, som Guds uvalda och heliga, inte kan delta i allt som världen erbjuder. Vi ska inte utsätta oss för girighetens faror genom att leva på världens sätt och använda

de verktyg som framkallar girigheten. I stället har vi som kristna fått löftet av Jesus att allt ska tillfalla oss om vi först söker Guds rike och hans rättfärdighet.

Men hur ska vi få en sådan tro? Återigen får vi vända tillbaka till vår text:

Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare!

Vi kan aldrig själva få en stark tro. Vi kan inte i egen kraft bevaras som Guds barn i en ond och farlig värld. Det kan bara Jesus, som är den som skapar tron hos oss, och som fullkomnar den. Det är han som ger kraften att orka löpa ända till målet. Därför: Låt din blick vila på Jesus, och du ska ha frid mitt i världens ofrid. Du ska med triumf passera mållinjen och möta Jesus när den dagen är inne, för att få leva med honom i evig rättfärdighet, oskuld och salighet där ingen synd och ingen fiendskap längre finns att strida mot. För han har kämpat för dig och vunnit seger. Hans är äran och makten i evigheternas evighet. Amen.

*Hör på,
alla ni som törstar, kom hit till vattnet,
och ni som inte har pengar, kom hit och köp säd och ät.
Ja, kom hit och köp säd utan pengar
och för intet både vin och mjölk.*

Jesaja 55:1.

Är du snål med Guds gåvor?

Från dig kommer allt och ur din hand har vi gett det åt dig.
(1 Krönikeboken 29:14)

”Ellen? Har du maskerings-tapen?” Mamma stod i dörröppningen till Ellens rum. Hon behövde inte vänta på svar. När hon tittade in i rummet såg hon maskerings-tape överallt. Två rejäla rader tape gick runt Ellens säng och fortsatte runt bokhyllan och skrivbordet. När hon tittade närmare såg mamma att tapen använts till etiketter med Ellens namn på varenda bok och leksak och på hennes hårborste, kam och spegel.

”Kan du förklara vad det är du håller på med?” frågade mamma. Hon såg att taperullen var nästan tom.

”Jag märker mina saker” svarade Ellen med oskyldig min. ”Elsa leker alltid med mina saker och läser mina böcker. Hon sitter i min säng och kammar håret med min kam. Nu blir det lättare för henne att komma ihåg att hon ska låta bli mina grejer!”

Mamma sa inget men tog en svart märkpena som låg på skrivbordet. Hon strök över sin dotters namn på några av etiketterna och skrev dit Guds namn. Ellen nickade

skamset. I sin iver att hålla systemen borta från sina saker hade hon glömt vem det var som egentligen ägde allting.

Vi är precis som Ellen och har svårt att dela med oss vad vi har till andra. Det går lättare om vi kommer ihåg att vi bara tar hand om Guds goda gåvor. Gud ger oss ägodelar för att vi ska vara glada men han vill också att vi ska dela med oss av gåvorna till andra. Det är inte bara våra leksaker, böcker och cyklar som tillhör Gud utan också allt som vi inte kan se, till exempel vår tid, vår energi och vår begåvning. Har någon på sista tiden bett dig hjälpa till att städa, se efter ett småsyskon eller göra läxan? Har du då gjort det utan att klaga? Om vi kommer ihåg att det är Gud som ger oss hälsan och själva livet är det lättare för oss att vilja svara ja på det man ber oss om.

Men vi är syndare och våra ”ja” kommer inte alltid så lätt som de borde. Satan suddar hela tiden bort Guds namn från våra gåvor och ersätter det med sitt namn eller vårt, som om han eller vi skulle vara de rätta ägarna. Det verkar särskilt gälla pengarna i våra fickor. Som

syndare frestas vi ofta att behålla våra pengar för oss själva. Det gäller också när vi blir ombedda att ge pengar till kyrkan. I hjärtat vet vi att utan Gud skulle vi inte ha några pengar. Ändå är det ofta pengar som är svårast att ge frivilligt.

Plikten att ge förvandlas lättare till *förmånen* att ge om vi kommer ihåg Kristi lidande och död för oss på korset. När Jesus så grymt spikades fast på Golgatakorsets hårda trä tog han ifrån oss det enda som vi egentligen har ägt, våra synder. Där på korset suddade han bort alla syndares namn från Guds jättelånga lista över skyldiga och deras skulder och skrev dit sitt eget namn. Han betalade allt vi var skyldiga hans Far.

Ge så att den goda nyheten om Jesu förlåtelse kan spridas. Ge så att fler och fler kommer att bli räddade.

Bön: Käre himmelske Far, jag har så svårt att dela med mig av det som du har gett mig så frikostigt. Påminn mig om hur osjälvisk din son var när han dog på det hemska korset i stället för mig. Hjälp mig att ge så som du har gett mig. Amen.

KELK-konferens i USA

”Vi är inte många, men vi är överallt.” Så sammanfattade en av deltagarna vid årets KELK-konferens situationen för våra små lutherska bekännelsekyrkor idag.

Den Konfessionella Evangelisk-Lutherska Konferensen är en sammanslutning av konfessionella lutherska kyrkor runt om i världen. Vart tredje år hålls en världskonferens, och i år samlades officiella delegater och besökare från 33 olika kyrkosamfund på Martin Luther Collage i New Ulm, Minnesota. Det var den sjunde konferensen sedan starten i Oberwesel i Tyskland 1993.

Det finns KELK-kyrkor på alla kontinenter. Årets konferens upptog två nya medlemskyrkor, All Saints Lutheran Church i Nigeria och Den Lutherske Bekjennelsekirke i Norge. Organisationen består nu av 23 medlemskyrkor med c:a 500.000 medlemmar.

Tema för årets konferens var ”Andens enhet – fridens band”. Redan vid öppningsgudstjänsten underströks de troendes enhet starkt. Professor Michael Smith vid Bethany Lutheran Seminary i Mankato talade utifrån Efesierbrevet 4:1-6 om kyrkan som en kropp. Han framhöll att det är Gud som skapar enheten och gör alla troende till ett. Temat belystes sedan i fem olika föredrag under konferensen.

En av höjdpunkterna under årets konferens var söndagens gudstjänst i det stora kapellet i Bethany Lutheran College. Eftersom Mankato bara ligger drygt en halvtimmes väg från New Ulm hade söndagens program förlagts dit. Temat för gudstjänsten var ”Kyrkan har ett huvud”. Ett speciellt inslag i gudstjänsten var att representanter för fem olika kyrkor läste bibeltexter och böner på sitt eget modersmål.

För undertecknad var det en

stor uppmuntran att få vara tillsammans med och dela glädje och sorg, uppgifter och utmaningar med andra som befinner sig i samma situation som en själv. De flesta kyrkorna i KELK är små, men vi har mycket gemensamt, framför allt evangeliet om Jesus Kristus, vår Frälsare. Det är väldigt uppmuntrande att se hur samma evangelium blir förkunnat runt om i världen. Metoderna och de yttre formerna kan nog variera ganska mycket från ett ställe till ett annat, men det är samma frälsningsbudskap som förkunnas.

I KELK bedrivs en sann ekumenik. Det är en ekumenik som inte går ut på att vi är eniga om att vara oeniga, utan det är en äkta och uppriktig enhet i tro, lära och bekännelse. Vi bygger hela vår lära på Guds ord. Vi tror att hela Bibeln är Guds ofelbara ord. Vi bekänner samma tro på den treenige Guden. Vi är övertygade om att vi är frälsta av nåd allena för Kristi skull allena.

De svenska deltagarna.

Egil Edvardsen tackar KELK och ordf. Steven Petersen för att Bekännelsekyrkan i Norge fått medlemskap i KELK.

Davison Mutentami från Zambia uttryckte det så här: ”Det har varit fantastiskt för mig att få delta vid denna konferens. Jag har sett att alla våra kyrkor har unika utmaningar, men också många välsignelser från Herren.”

Egil Edvardsen

Svenska delegater vid KELK-konferensen var Ingvar Adriansson och Lars Gunnarsson. Övriga deltagare från Sverige: Stefan Sjöqvist, Jonna Adriansson och Christin Gunnarsson.

Efter föredragen samlades vi i grupper och samtalade.

KELK nye ordf Daniel Koelpin.

Martin Luther Campus från ovan. På denna skola har LBK-ungdomar i två generationer fått en lärarik och gedigen undervisning i Guds ord och knutit värdefulla vänskapsband

Skilsmässa och omgifte

Många skiljer sig och gifter om sig men förblir medlemmar i våra församlingar. Är det rätt? Borde de inte ställas under kyrkotukt?

Vår kultur är genomsyrad av sex, hunger efter kärlek och likgiltighet för eller fiendskap mot Guds visa vilja för människorna. Eftersom Gud instiftat äktenskapet som en livslång förening, vittnar de många skilsmässorna om synd i stor skala. För närvarande slutar i USA mer än 40 % av första äktenskapet, mer än 60 % av andra äktenskapet och mer än 70% av tredje äktenskapet med skilsmässa. Statistiken visar att aktiva kyrkomedlemmar drabbas av skilsmässa i betydligt mindre omfattning, men alltför många äktenskap slutar med skilsmässa också bland oss.

Orsaker till skilsmässa

Innan vi utgår ifrån att de flesta av våra frånskilda medlemmar gjort sig skyldiga till synd bör vi göra några viktiga distinktioner. Att vara orsak till att ett äktenskap går isär är t.ex. något annat än att på laglig grund ansöka om skilsmässa. Ibland kan den ena partnern på ett syndigt sätt tömma äktenskapet på dess innebörd (t.ex. genom ensidig otrohet eller illvilligt övergivande). Den andra partnern kan dock vända sig till domstolen för att få det havererade äktenskapet förklarad som lagligen avslutat. Vi kan känna till de vidtagna juridiska åtgärderna men vara okunniga om vad som ligger bakom dem. "Oöverstigliga motsättningar" kan också anges som lagliga skäl. Ibland ansöks om skilsmässa av ekonomiska eller känslomässiga skäl när i själva verket den för omgivningen okända och verkliga orsaken till skilsmässan är äktenskapsbrott eller något annat grovt brott mot äktenskapslöftena. Vi bör skilja mellan uppenbara och eventuellt dolda orsaker. Det ger anledning till eftertanke så vi inte tar för givet att frånskilda medlemmar är skyldiga och obotfärdiga.

Tänk också på att kyrkotukt i en församling för det mesta aldrig blir offentligt känd. Ånger och avlösning sker ofta i privata sammanhang. Att förutsätta att det rör sig om obotfärdighet är obetänksamt. Kom ihåg att mycket av en pastors självård sker bakom stängda dörrar i förtrolighet. Iakttagare känner ofta inte till alla faktorer som spelar in vid handläggning av skilsmässofrågor. Vi bör tyda till det bästa den rådgivning

som sker bakom kulisserna. Ofta kan en pastor inte ge all information på grund av tystnadsplikt. Vi behöver ha förtroende för hur våra kallade tjänare har handlagt situationen, även om vi inte kan känna till alla fakta. Tänk också på den möjligheten att några medlemmar kan ha syndat grovt innan de blev medlemmar i vår kyrka eller när deras medlemskap till stor del var meningslöst på grund av otro, men att de nu gläder sig åt ett meningsfullt medlemskap i vår kyrka genom det under som ångern innebär. Att acceptera dem betyder inte att vi tar det lätt med synden utan att vi lovprisar Guds barmhärtighet.

Omgifte

När Herren Jesus berörde ämnet skilsmässa, kom han samtidigt in på ämnet omgifte. Precis som nu gick dessa ämnen ofta i varandra. Ett närmare studium av vad vår Frälsare sa enligt Matteus 5:32 är viktigt i detta sammanhang. Denna vers översätts ofta: "Jag säger er: Var och en som skiljer sig från sin hustru av något annat skäl än hor, gör att hon begår äktenskapsbrott (Karl XII: "han kommer henne till att göra hor") och var och en som gifter sig med en frånskild begår äktenskapsbrott" (Karl XII: "han gör hor"). De kursiverade orden har bortsett ifrån att verbet i grundtexten står i passiv form. Följande översättning är korrektare med tanke på den passiva verbformen: "Var och en som skiljer sig från sin hustru av något annat skäl än hor, han gör att hon blir betraktad som äktenskapsbryterska, och den som gifter sig med den frånskilda (förskjutna) betraktas som äktenskapsbrytare." Innebörden av detta ställe är alltså: Den felaktigt förskjutna (frånskilda) hustrun och den som senare gifter sig med henne blir betraktade som äktenskapsbrytare fastän de i själva verket är oskyldiga till äktenskapsbrott. De är i stället offer för ett syndigt handlande från den som utan biblisk grund avslutat det första äktenskapet. De blir felaktigt stämplade som syndfulla eller betraktas som moraliskt och socialt förkastliga. De ord som vår Herre valde att använda bör få oss att vara försiktiga att dra slutsatsen att varje omgifte innebär synd.

Eniga i Herren

Evodia och Syntyke uppmanar jag att vara eniga i Herren. Ja, också dig, trofaste medarbetare, ber jag: hjälp dem som har kämpat med mig i evangeliets tjänst tillsammans med Klemens och mina andra medarbetare som har sina namn i livets bok. (Filipperbrevet 4:2-3)

Paulus skjuter in en personlig vädjan i sitt brev till de kristna i Filippi. Han vänder sig särskilt till två välkända kvinnor i församlingen. När Paulus tjänstgjorde där arbetade dessa kvinnor hårt med att hjälpa honom. De tjänade tillsammans för att sprida Jesu budskap. Men nu hade Paulus fått höra att det uppstått problem. Det hade blivit motsättningar mellan de två kvinnorna. Konflikten var så allvarlig att Paulus oroade sig för vilken påverkan den skulle ha på församlingen och det missionsarbete de strävade efter att utföra.

Det är ofrånkomligt att sådana här situationer fortfarande förekommer bland kristna som samlas i församlingar. Vi bär fortfarande med oss en syndig natur som kan fördunkla vårt kristna omdöme och förleda oss att tala och handla på ett sätt som är emot Guds vilja och kärlek. Vi kan envist hålla fast vid vår uppfattning och värna om våra idéer. Det kan leda till stridigheter med dem som inte tycker som vi och slita sönder enigheten i en församling. Följden blir förlorad satsning i församlingens arbete och ett fläckat rykte som reser hinder för att nå ut med evangelium.

Det är viktigt att vi tar till hjärtat och tillämpar Paulus vädjan om att "vara eniga i Herren". Tänk på vilka stora välsignelser vi får av Herren: frid genom syndernas förlåtelse, glädje genom ett harmoniskt förhållande till honom nu och hopp om ett underbart liv tillsammans med honom och alla troende i himlen.

Rikta uppmärksamheten på den underbara enhet du har med Gud genom Jesus. Då kan du bemöda dig om att ta kontroll över dina åsikter så att din närvaro och aktivitet i din församling blir till uppmuntran för andra medlemmar. I stället för att bidra till att oenighet och dispyter uppstår kan du arbeta i harmoni med trossyskon för evangelium.

Bön: Herre Jesus, förlåt mig för de gånger jag har varit ett hinder för ditt verk och gjort det svårt för andra som tror på dig. Låt din kärleks kraft påverka mig att i harmoni med andra kristna arbeta för att budskapet om din frälsning ska lysa klart. Amen.

(Hämtat från WELS hemsida, www.wels.net där man måndag-fredag lägger ut korta andakter, TODAY'S DEVOTION)

I 1 Kor. 7:15 (som bör läsas i sitt sammanhang) behandlas något som har blivit benämnt "illvilligt övergivande", dvs. att den otroende parten lämnat den äktenskapliga gemenskapen. Den övergivna kristna parten är då "inte bunden" till den otroende eller till äktenskapet utan fri att gifta om sig. Kan det vara så att några av våra omgifta medlemmar är tidigare offer för att ha blivit övergivna, fast vi inte känner till alla omständigheter? Vår sorg över de många skilsmässorna och omgifterna runt omkring oss bör inte få oss att ta för givet att alla parter är skyldiga eller obotfärdiga.

Naturligtvis är det möjligt att vi har medlemmar som bidragit till eller varit skyldiga till en tidigare skilsmässa och sedan gift om sig. Men mellan skilsmässan och omgiften kan en äkta ånger och botfärdighet ha ägt rum. Som en frukt av ångern vill vi se tecken på kärlek och om möjligt ett återupprättande av brutna relationer. Men erfarenheten visar att det ibland är omöjligt att återknyta ett brutet äktenskapsband och att kärleken inte kan ta den vägen. Så även om det på avstånd kan verka som om den önskade försoningen med förra partnern är oprövad kan försök verkligen ha gjorts, men misslyckats. Att räkna med en sådan möjlighet är tillräckligt skäl att tänka sig för innan man tror det värsta.

Skilsmässor och omgiften är ofta både komplicerade, bekymmersamma och eventuellt ogudaktiga. Ibland är pastorn den enda person förutom parterna i konflikten som verkligen känner till detaljerna och omständigheterna och hans uppgift styrs av principer om privatliv och förtroende.

Förebyggande arbete

Samhällets frigjordhet och sedeslöshet i dessa frågor kräver att vi arbetar förebyggande. Trogna och kloka pastorer ägnar mycket tid och energi åt detta i bibelstudier, äktenskapsrådgivning, barnundervisning och konfirmandklasser. Äktenskap och familjesamhållning förtjänar att ofta nämnas i våra böner.

Att tjäna själar innebär mer än att känna igen och klandra synd. Bästa sättet att möta den förödelse en orättfärdig skilsmässa för med sig är att hålla fast vid Jesu Kristi ovillkorliga evangelium.

Av prof. Forrest Bivens, något bearbetad och sammandragen översättning av två artiklar i Forward in Christ 7 och 8 2011

John Vieths

När LBK grundades 1974 skedde det efter några års kontakter med företrädare för WELS, framför allt Siegbert Becker som var vår första kontaktman fram till sin död 1984. Vi minns honom med stor tacksamhet, liksom hans efterträdare Martin Janke och John Brug. Redaktionen passade på att ställa några frågor till vår nuvarande kontaktman John Vieths när han besökte Skandinavien i somras.

Vem är du?

Jag är pastor i Calvary Lutheran Church i Dallas, Texas. Jag har tjänat denna församling ända sedan examen vid prästseminariet år 1991. År 2001 blev jag kallad att ingå i kommissionen för mellankyrkliga frågor (ofta kallad WELS lärokommission), och jag har varit WELS kontaktman för kyrkorna i Skandinavien sedan 2005. Jag är gift och min fru Robin och jag har fyra barn som är mellan 13 och 20 år.

Vilka är dina uppgifter som kontaktman för Skandinavien?

Min huvuduppgift är att se till att finska SLT och svenska och norska LBK har bra kommunikation med WELS. Jag försöker vara med på era sommarläger och kyrkokonferenser för att bättre kunna förstå era kyrkors arbete och aktiviteter och få klart för mig vilka utmaningar era kyrkor ställs inför. Samtidigt försöker jag förmedla vad som händer i WELS idag. Jag erbjuder samtal och rådgivning och lär mig också av vad era kyrkor är bra på.

Har åren i Skandinavien lärt dig något?

Mitt arbete som kontaktman har gett mig många värdefulla lärdomar. Att resa till olika länder och kulturer har lärt mig att man kan göra saker på olika sätt och en del

sätt är precis lika bra eller till och med bättre än de sätt man lärt sig hemma. Jag har alltid vetat att det är viktigt att lyssna på andra, men värdet av att lyssna har blivit ännu tydligare för mig genom detta arbete tvärsöver kulturer och språk. Det finns saker jag lärt mig genom föredrag jag hört i Skandinavien som jag använt i mina predikningar och bibelstudier i min egen församling. Jag har lärt mig om den lutherska kyrkans arv och min egen familjs tro när jag hört om lutherdomens historia i Skandinavien (min mormor var svensk lutheran). Jag ser hur Herren har bevarat evangeliet och hållit sitt löfte till sin kyrka i LBKs arbete.

Hur kan vår kyrka växa och bli bättre?

Det första alla våra kyrkor måste komma ihåg är att Gud vill att vi ska vara trogna mot hans ord. Kyrkor kan få fler medlemmar och bli populära när de släpper taget om eller ändrar på något i Guds ord, men en sådan tillväxt är aldrig en sann, andlig tillväxt. Vi vill inte ha fulla kyrkbänkar men tomma hjärtan.

Detta betyder inte att vi inte bör göra några förändringar eller att saker inte kan göras bättre.

Både i WELS och LBKs historia har tillväxt skett genom att hitta människor som redan tänker på samma sätt som vi eller som åtminstone har en tro som ligger väldigt nära vår. Vi bör fortsätta med detta, men kanske är utmaningen för oss lutheraner att hitta människor som inte alls är som vi. Vi kan koncentrera oss mer på att hitta människor som aldrig hört om Jesus eller inte vet mycket mer än att de hört hans namn. Vi kan undersöka hur vi ska kunna förmedla evangeliet till människor som kommit till våra länder från andra nationer och kulturer. Detta är en viktig del av att fullgöra Jesu missionsbefallning.

Vilka frågor är viktigast att arbeta med?

Kanske svaret på den frågan ligger i mitt föregående svar. Ibland känner människor som är engagerade i kyrkans missionsarbete en spänning mellan trohet mot Guds ord och mission bland de förlorade. Vi måste förstå att dessa båda saker alltid hör ihop. Vi kan inte ha det ena utan det andra. Vi måste vara lika angelägna att bevara sanningen som att förmedla sanningen till dem som inte känner den.

Om en enkät

Vid sommarens läger på Hjälmgården fick deltagarna möjlighet att fylla i en enkät. 66 personer tog vara på tillfället att uttrycka sina åsikter. Glädjande nog var nästan alla nöjda med lägret. Det som lyftes fram som mest positivt var att få höra Guds Ord och bli tröstad och uppbyggd av Bibelns undervisning i gemenskap med så många trossyskon.

Kyrkans ledning och planeringsgrupp tackar för att så många kommit med tips och råd om hur lägret kan bli bättre nästa år och framöver. Att ge konstruktiv kritik är ett tecken på att man bryr sig och vill väl. Bland en stor mängd förslag som vi ska försöka ta hänsyn till vid nästa års konferens finns en röd tråd. Veldig många av olika ålder har kommenterat att de uppskattar och gärna vill ha mer av våra traditionella psalmer. Det är tydligt att vi inom LBK tycker olika när det gäller musik och gudstjänstformer. Den mer moderna musikstil och de nya gudstjänstformer som prövats under de två senaste lägren på Hjälmgården har välkomnats av en del, men för andra känts som ett steg i fel riktning. Två saker är extra viktiga när vi funderar över musik och liturgi till kommande läger och konferenser: den kristna friheten och hänsynen till våra trossyskon.

För det första innebär den kristna friheten bl.a. att vi är fria att välja vilken musik och gudstjänstform vi vill. Nya Testamentet föreskriver inte hur gudstjänsten ska se ut eller vilken musik som ska spelas och sjungas. Men vi har en klar riktlinje: ”Vad ni än gör, så gör allt till

Guds ära” (1 Kor 10:31). Paulus skriver om den kristna friheten men tillägger: ”Se till att denna er frihet inte blir till fall för de svaga” (1 Kor 8:9). Alla vi som är kristna har en skyldighet att ta hänsyn till varandras känslor och åsikter. Bibelställen som ”Älska din nästa som dig själv” (Mark 12:31) och ”Vi som är starka är skyldiga att bära de svagas svagheter och inte tjäna oss själva” (Rom 15:1) visar att Gud vill att vi ska fundera på vad som är bäst för våra bröder och systrar i tron, inte bara vad *jag* trivs bäst med.

När jag var barn fanns det två TV-kanaler att välja på. Nu finns det flera hundra. Vi är vana vid att alltid kunna välja exakt det vi tycker bäst om. Det är alltmer sällsynt att behöva komma överens med andra om vad som är bäst. Istället kan vi ta på våra egna hörlurar och lyssna på just vår favoritmusik eller titta på just vårt favoritklipp på telefonen. Gemenskapen i Kristus innebär att vi är ett i vår Frälsare, trots våra olikheter. För att kunna fira gudstjänst tillsammans måste vi försöka se till allas behov, tycke och smak. Det i sin tur innebär att de yttre formerna, liturgi och musik m.m., aldrig blir perfekta för just mig. De kommer alltid att vara en kompromiss. Men en sak kommer alltid att vara perfekt för varje enskild individ, oavsett ålder, kön och smak: Budskapet om syndernas förlåtelse, helt gratis, för varje enskild människa, och löftet om evigt liv i himmelen för var och en som tror.

Peter Öman

Låt Kristi ord flitigt bo hos er med all sin vishet.

Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung med tacksamhet Guds lov i era hjärtan. Och allt vad ni gör i ord eller handling, gör det i Herren Jesu namn och tacka Gud, Fadern, genom honom.

Kolosserbrevet 3:16,17.

Nyheter från S:t Markus församling i Ljungby

Markuskyrkan pryds med kors

Tidningen Smälänningen uppmärksammade den 9 maj att fasaden på Markuskyrkan i Ljungby pryts med två kors. Församlingsmedlemmen Bill Gunnarsson tog vara på korsen från en nerlagd missionskyrka och skruvade upp ett på var sida av den gamla brandstationen som för 14 år sedan byggdes om till kyrka. ”Med korsen vill vi visa att Jesus led och dog för oss” säger han i tidningsreferatet.

Foto: Emma Blomberg / Smälänningen

Waltherafton

Dr Gottfried Herrmann är rektor för tyska Lutherska frikyrkans prästutbildning i Leipzig.

Den 3 september besökte han S:t Markus församling och höll en intressant föreläsning med anledning av 200-årsminnet av C.F.W. Walthers födelse.

På fotot från detta tillfälle ses dr Herrmann utanför S:t Markuskyrkan tillsammans med hustrun Margot samt systerdottern Natalie Gunnarsson och hennes dotter Alea.

Kyrkdagar i Ljungby den 5-6 november

Information Alvar Svenson
Tel 0372-30857

Program kommer att finnas på hemsidan www.markuskyrkan.net

Bibelhelg i Finland 12–13 november 2011

**Plats: Lepplax bykyrka, Pedersöre (lördag) och
Biblion, Vasa (söndag).**

Medverkande bl.a. Seth Erlandsson, Västerås och Øyvind Edvardsen, Stavanger.

**Ämnen: Skillnaden mellan Gamla och Nya förbundet,
Israels särskilda plats samt Den kristnes liv, kallelse och
frihet.**

Föredrag och gudstjänst sänds direkt över webben.

Se närmare information och program på

<http://sanktjohannes.info>.

Arrangör: S:t Johannes evangelisk-lutherska församling,
Finland.

Frälsaren är alltid med oss

Jag ska inte lämna er faderlösa, jag ska komma till er (Joh. 14:18).

HAN SÅG ANSKRÄMLIG UT efter en brand som gjort honom ärrig i hela ansiktet. Hans enda inkomstkälla var att försöka hitta och sälja metallskrot. Han sparade lite pengar för att kunna göra en plastikoperation, men hade inte fått ihop tillräckligt. En dag stötte han på en föräldralös blind pojke som tiggde mat. Den gamle mannen kände medlidande med pojken och tog honom med sig hem. Pojken älskade sin nyfunne far. En dag frågade mannen en läkare vad det skulle kosta att operera pojken ögon. Det kostade allt han hade, men den gamle mannen betalade för operationen.

Mannen visste att pojken inte skulle stå ut med att se honom när han fått tillbaka sin syn, så han sa: "Efter operationen kommer du inte att träffa mig mer." Pojken svarade: "Men du som är så snäll måste vara vacker. Varför ska jag aldrig få se dig?" Han fick inget svar.

Operationen lyckades bra. Pojken fick arbete på en restaurang. En dag såg restaurangägaren den gamle mannen leta bland soporna. Han och pojken jagade bort honom, och pojken sa: "Usch vad ful han är. Jag hoppas jag aldrig mer får se honom." Så sparkade han till den gamle som

kände igen pojken och med tårar i ögonen skyndade sig därifrån.

Har vi någonsin gjort samma misstag som den unge pojken? Har vi någonsin sparkat till den som gav oss vår syn? Har vi någonsin sparkat honom i ansiktet och sagt: "Vad du än tycker så gör jag som jag vill"?

Kan vi ens börja föreställa oss vad Herren gav upp för oss för att vi skulle kunna se – se himlen, se våra kära som lämnat den här världen i tro på honom, se Gud själv, vår Skapare och Frälsare?

Guds Son gav upp allt för oss. Han gav upp himlens fröjder för att bli en av oss. Han offrade sitt liv för oss. Han var den ende som skulle kunna hjälpa oss, och det gjorde han. Det här är hans löfte till dig och mig: "Jag ska inte lämna er faderlösa, jag ska komma till er." Vår Herres löfte står kvar: "Jag ska inte lämna dig ensam. Jag älskar dig och ska alltid finnas där för dig."

Käre Herre, ge oss ögon så vi ser vår Frälsare som gav upp allting för oss. Förlåt vår brist på kärlek och öppna våra hjärtan så vi älskar honom som han förtjänar. I Jesu namn. Amen.

Ur Meditations

Förlovning

*Bjarte Edvardsen
Ingela Lindmark
25 maj 2011
Lutherska Immanuels-
församlingen*

Vigsel

*Karin Abbör
Martin Svensson
Kronoby 18 juni 2011
S:t Markus församling*

Hjälmargården 2012

Sommarläger
och kyrkokonferens
11-15 juli

Sommarlägren 2011

Midsommarlägret samlade 35 ungdomar i det natursköna Orbaden vid Ljusnan i Hälsingland. Frågor som togs upp var sådant som angår varje ung och kristen. Lägrets tema var Exodus och vi samtalande kring både det som angår oss och det som en gång hände ett helt folk som gjorde sitt uttåg ur Egypten. Vi som kristna lämnar ett andligt Egypten och lever likt Mose med den Osynlige för ögonen. Urtidens Gud regerade i sitt rike när Mose levde och han regerar på samma sätt i vår tid. Vi är helt trygga i hans eviga armar. *(Alvar)*

Ny skapelse i Kristus var temat för vår finska systerkyrkas läger i Ruurikkala vid Evijärvis strand. Som vanligt gedigen bibelundervisning, härlig trosgemenskap, djupa och personliga samtal i karlamöte respektive kvinnomöte, bad i vedeldad bastu och korvgrillning på stranden.

LBKs sommarläger på Hjälmargården samlade över 150 deltagare. Gunilla Hedkvist presenterade ett nytt 120-sidigt häfte med liturgi, psaltarpsalmer och psalmer för trefaldighetstiden. Detta togs i bruk under lägret och kommer att vara till god hjälp för församlingarna som nu har allt samlat på ett ställe. Limbundet häfte 60 kr, spiralbundet 80 kr. Kan beställas av Gunilla, gunilla.hedkvist@telia.com eller tel. 011-162532.

I Norge samlades ett 30-tal människor till kyrkmöte på Himmel & Hav i Sola, inte långt från Stavanger. Undervisningen varvades med årsmötesförhandlingar, körsång och samkväm. I både andakter och föredrag underströks att vi inte på något sätt kan förtjäna vår frälsning. Men vi blev inte bara påmind om vad Gud gjort för oss, utan också om den ondska som finns i världen. Fredagen den 22 juli skakades Norge och världen av de fruktansvärda terrorhandlingarna i Oslo och på Utøya. I sådana situationer är det viktigt att minnas att vi har en mäktig Gud, en Gud som både kan och vill trösta och hjälpa! *(Ingela)*